

П. Като получи миръ Църквата, имаше ли и свършено вътрешнѣе спокойствіе?

От. Не. Тя често имаше вътрешни смѣщенія, причинявани отъ разни лжеучители.

П. За уталожваніе на вътрешнитѣ смѣщенія що е ставало?

От. Събирали са събори отъ пастыритѣ и учителитѣ на вѣрата, отъ сичкитѣ църквы по свѣтътъ, наричаны вселенскы събори а нѣкога — само отъ нѣкои особенны църквы, помѣстны събори. Тѣ освѣтъ дѣго изобличавали лжеучителитъ, рѣшавали още и нѣкои суматвія въ догмытъ на вѣрата.

П. Колко сѣ сичкитѣ събори и що сѣ наредило на тѣхъ за църквитѣ?

От. Седемъ вселенскы събори и деветъ помѣстны. Тѣ оставили правилата си за ръководство на църквитѣ. Освѣтъ туй най достойно за внимание е произведението на вѣрвитѣ два вселенскы събори, на Никейскитѣ и на Константинополскитѣ, и то е краткото изложение на ученіето на Христіанската вѣра, което са казва: Символъ на вѣрата.

П. Символътъ на вѣрата на колко члена е разделень?

От. На слѣдующитѣ дванайсетъ членове?

1. Вѣрую во Единаго Бога Отца Вседержителя творца неба и до края.

ПРОВЕРЕНО
2007 г.

Доклад! на 1873.

ПРОВЕРЕНО
1995 год.